

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Anna Martyniec

Protokolant: Alicja Winiarska

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2013 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa **J. B.**

przeciwko **(...) Spółce Akcyjnej w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki J. B. kwotę 46.631,90 zł (czterdzieści sześć tysięcy sześćset trzydzieści jeden złotych dziewięćdziesiąt groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia następnego po dniu prawomocności wyroku do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 5.016,82 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 maja 2012 r. powódka J. B., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 44.460,56 zł tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 6 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazała, iż w dniu 17 lipca 2011 r. we W. przy ul. (...) doszło do uszkodzenia poprzez zabrudzenie karoserii należącego do niej samochodu osobowego marki M. (...) o nr rej. (...). Zabrudzenie to nastąpiło w związku z wykonywaniem prac remontowo-budowlanych na obiekcie „zabytkowy Dworzec Główny PKP” we W. i niewłaściwym zabezpieczeniu terenu budowy. Prace remontowe wykonywała firma (...) z siedzibą w C., która posiada polisę ubezpieczeniową odpowiedzialności cywilnej o nr (...) wykupioną u strony pozwanej. Wskazała, iż bezpośrednio po zdarzeniu powiadomiła o zaistniałej szkodzie funkcjonariuszy policji. Następnie zgłosiła szkodę firmie (...), która wskazała podmiot ponoszący odpowiedzialność. Pismem z dnia 23 lutego 2012 r. zgłosiła szkodę stronie pozwanej wnosząc o zapłatę kwoty 45 050,96 zł obliczonej na podstawie opinii rzeczoznawcy. W samochodzie stwierdzono uszkodzenie wszystkich elementów obłachowania zewnętrznego pojazdu wymagające naprawy przez lakierowanie wierzchnie. Wskazała, iż ponadto żąda odszkodowania z tytułu rynkowej utraty wartości pojazdu, gdyż pojazd został przez nią kupiony 9 dni przed zdarzeniem od (...) sp. z o.o. za kwotę 143.660 zł. Strona pozwana uznała swoją odpowiedzialność co do zasady i przyznała powódce odszkodowanie w wysokości 590,40 zł. Wskazała, iż wysokość dochodzonej pozwem kwoty została ustalona w ten sposób, że oszacowany koszt naprawy pojazdu w wysokości 29.984,96 zł został powiększony o wysokość utraty wartości rynkowej pojazdu ustaloną na kwotę 14.366 zł, powiększony o koszt sporządzenia opinii – 700 zł i następnie pomniejszony o kwotę dotychczas wypłaconego

odszkodowania w kwocie 590,40 zł. Uzasadniając żądanie odsetek od dnia 6 kwietnia 2012 r. wskazała, iż jest to następny dzień po sporządzeniu przez stronę pozwaną ostatniego pisma w sprawie.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz od powódki kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazała, iż w istocie w toku postępowania likwidacyjnego wypłaciła powódce kwotę 590,40 zł. Powódka odwołała się od tej decyzji przedkładając jednocześnie wykonaną na jej zlecenie kalkulację lakierowania całego pojazdu oraz wymiany szeregu elementów na łączną kwotę 29.984,96 zł i żądając także zwrotu kosztu kalkulacji oraz odszkodowania z tytułu ubytku wartości rynkowej pojazdu. Podniosła, iż w odpowiedzi na odwołanie zaproponowała ponowne oględziny pojazdu, jednakże powódka odmówiła udostępnienia pojazdu. W związku z tym nie miała ona możliwości oceny utraty wartości handlowej. Wskazała, iż powódka nie wykazała utraty wartości rynkowej pojazdu, a ponadto naprawa pojazdu, na tyle nowa technologicznie, że przywraca pojazd do stanu poprzedniego powoduje, iż samochód nie traci na wartości. Zakwestionowała również zasadność żądania odsetek oraz zwrotu kosztów kalkulacji wykonanej przez rzeczoznawcę, wskazując, iż wykonanie kalkulacji nie stanowi normalnego następstwa szkody.

Pismem procesowym z dnia 6 czerwca 2013 r. powódka rozszerzyła powództwo wnosząc o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej kwoty 47.962,56 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 6 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 17 lipca 2011 r. samochód osobowy marki M. (...) o nr rej. (...) należący do powódki zaparkowany był na podwórku przy ul. (...) we W.. Samochód ten został zakupiony przez powódkę w dniu 7 lipca 2011 r. za cenę 143 660,00 zł.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 25;
- zeznania świadka P. B. k. 145.

W tym samym dniu wykonawca Antidotum z siedzibą w C. wykonywał prace związane z renowacją konstrukcji stalowej Dworca Głównego we W.. Firma (...) w tym okresie ubezpieczona była od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej (...) S.A. nr polisy (...).

Na skutek prowadzonych robót pojazd powódki M. (...) o nr rej. (...) został uszkodzony poprzez zabrudzenie drobinkami farby. Wszystkie elementy auta pokryte było białymi twardymi kropkami, których nie można było usunąć.

Dowód:

- oświadczenie z dnia 25 lipca 2011 r. k. 10;
- zeznania świadka P. A. k. 144;
- zeznania świadka P. B. k. 145;
- oświadczenie z dnia 25 lipca 2011 r. k. 10.

Mąż powódki wezwał na miejsce zdarzenia policję.

Dowód:

- notatka urzędowa k. 86;
- zeznania świadka P. A. k. 144;

Uszkodzony został również samochód marki S. (...) o nr rej. (...), rok produkcji 2006 r. należący do K. S.. Poszkodowany pismem z dnia 4 stycznia 2012 r. zgłosił szkodę oraz wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty 7 912,83 zł na którą to kwotę składają się kwota 7 412,83 zł tytułem zwrotu kosztów naprawy samochodu oraz kwota 500 zł tytułem zwrotu kosztów opinii biegłego.

Dowód:

- pismo z dnia 4 stycznia 2012 r. k. 82-83;
- notatka urzędowa k. 86;

Pismem z dnia 30 stycznia 2012 r. strona pozwana poinformowała K. S., iż przyznała mu odszkodowanie w wysokości 5583,99 zł wskazując jednocześnie, iż nie uznaje roszczenia o zwrot kosztów opinii biegłego.

Dowód:

- pismo z dnia 30 stycznia 2012 r. k. 103;

W dniu 8 lutego 2012 r. rzeczoznawca – biegły sądowy K. M. na zlecenie powódki wycenił koszt naprawy samochodu M. (...) o nr rej. (...) na kwotę 29 984,96 zł brutto. Za sporządzenie opinii powódka zapłaciła kwotę 700 zł.

Dowód:

- kalkulacja kosztów naprawy samochodu k. 14-23;
- rachunek nr (...) k. 24;

Pismem z dnia 23 lutego 2012 r. powódka zgłosiła stronie pozwanej szkodę wzywając jednocześnie do zapłaty kwoty 45 050,96 zł tytułem odszkodowania, wskazując, iż na kwotę tę składają się: kwota 29 984,96 zł tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu, kwota 700 zł tytułem zwrotu kosztów sporządzenia opinii przez biegłego oraz kwota 14 366 zł tytułem odszkodowania za utratę wartości rynkowej samochodu. Pismo zostało doręczone stronie pozwanej w dniu 27 lutego 2012 r.

Dowód:

- pismo z dnia 23 lutego 2012 r. wraz z dowodem nadania i potwierdzeniem odbioru k. 11-13;

Pismem z dnia 14 marca 2012 r. strona pozwana poinformowała powódkę, że zostało jej przyznane odszkodowanie w wysokości 590,40 zł. Jednocześnie poinformowała ją, iż nie uwzględnia roszczenia o zwrot kosztów sporządzenia opinii oraz poleciła aby w przypadku braku możliwości usunięcia cząsteczek farby ponownie zgłosić się na oględziny pojazdu

Dowód:

- pismo z dnia 14 marca 2012 r. k. 26;

Pismem z dnia 28 marca 2012 r. powódka odwołała się od decyzji ubezpieczyciela i zażądała zapłaty kwoty 44 460,56 zł tytułem dalszego odszkodowania.

Dowód:

- pismo z dnia 28 marca 2012 r. wraz z dowodem nadania i potwierdzeniem odbioru k. 27-30;

W piśmie z dnia 5 kwietnia 2012 r. strona pozwana zaproponowała dokonanie oględzin pojazdu w specjalistycznej firmie S- (...) celem wydania opinii w sprawie możliwości usunięcia zapyśleń z powłoki lakierniczej i elementów zewnętrznych pojazdu, wskazując, iż po jej sporządzeniu zajmie stanowisko w sprawie wypłaty dalszego odszkodowania.

Dowód:

- pismo z dnia 5 kwietnia 2012 r. k. 31;

Powódka nie wyraziła zgody na ponowne oględziny samochodu.

Dowód:

- pismo z dnia 19 kwietnia 2012 r. wraz z dowodem nadania i potwierdzeniem odbioru k. 32-33;
- zeznania świadka P. B..

Uszkodzenie pojazdu powódki zostało usunięte poprzez polakierowanie naprawcze wszystkich elementów. Przed położeniem nowego lakieru cała warstwa lakieru została starta, ścieranie najdrobniejszym papierem do lakierowania nie przyniosło efektu. Zostały wymienione szyby, lampy tylne, uszczelki, listwy ozdobne, reling, osłona nawiewu, emblematy, lusterka, kratka zderzaka. Naprawa została wykonana w warsztacie samochodowym należącym do męża powódki P. B..

Dowód:

- zeznania świadka P. B. k. 145;

Dla przeprowadzenia naprawy samochodu M. konieczne było wykonanie prac polegających na wymontowaniu i zamontowaniu elementów oraz wykonanie lakierowania naprawczego na elementach poszycia zewnętrznego nadwozia.

Wymienić należało następujące elementy:

- osłonę lewą i prawą nawiewu powietrza;
- szybę czołową;
- lewą szybę drzwi przednich i tylnych;
- prawą szybę drzwi przednich i tylnych;
- pas ramy drzwi lewych i prawych przednich;
- folię drzwi przednich lewych i prawych;
- zestaw mocujący wykładzinę drzwi przednich i tylnych lewych;
- zestaw mocujący wykładzinę drzwi przednich i tylnych prawych;
- szybę drzwi tylnych lewych i prawych;
- paski kolor drzwi tylnych lewych i prawych;

- osłonę drzwi tylnych lewych i prawych;
- reling dachu lewy i prawy;
- emblemat M.;
- emblemat Producenta tylni;
- szybę tylną;
- lampy tylne lewe i prawe.

Koszt naprawy uszkodzeń samochodu wynosił: przy zastosowaniu lakierowania wierzchniego 32.757,09 zł brutto, przy zastosowaniu lakierowania naprawczego 34.772,30 zł brutto. Wartość rynkowa pojazdu w dniu powstania szkody wynosiła 143.660 zł. Rynkowy ubytek wartości pojazdu wynosił 12.350 zł brutto przy uwzględnieniu lakierowania wierzchniego pojazdu lub 12.450 zł, przy uwzględnieniu lakierowania naprawczego pojazdu.

Zabrudzenie pojazdów środkami chemicznymi wykorzystywanymi do malowania, renowacji i zabezpieczenia konstrukcji stalowych lub budynków prowadzi do trwałego uszkodzenia wszystkich elementów pojazdu. W przypadku elementów szklanych tj. szyb i reflektorów, elementów gumowych oraz lakierowanych elementów poszycia nadwozia, środki te reagują i wżerają się w materiały pojazdu, powodując ich trwałe uszkodzenie. Im dłużej elementy pojazdu pozostają pod wpływem działania tych środków chemicznych, tym prawdopodobieństwo możliwości skutecznego ich usunięcia maleje. Dodatkowym elementem przyspieszającym reakcje zachodzące pomiędzy środkiem chemicznym, a elementami nadwozia jest działanie promieni słonecznych.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej k. 158-183;

Sąd zważył co następuje

Powództwo było uzasadnione co do zasady, a w przeważającej części także co do wysokości.

W sprawie bezspornym było, że w dniu 17 lipca 2011 r. w czasie dokonywania prac związanych z remontem budynku Dworca Głównego we W. wykonawca robót Antidotum z siedzibą w C. uszkodził należący do powódki pojazd marki M. (...) o nr rej. (...).

Bezspornym było również, że sprawca szkody firma (...) była w dacie zdarzenia ubezpieczona od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej – (...) SA. Tym samym strona pozwana ponosiła w tym przypadku odpowiedzialność za szkodę powstałą w samochodzie powódki w wyniku zaistniałego zdarzenia. Strona pozwana nie kwestionowała swej odpowiedzialności, czego wyrazem jest m.in. fakt, że w toku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego wypłaciła powódce kwotę 590,40 zł.

Rozstrzygnięcia wymagała natomiast kwestia rozmiarów i wysokości szkody, która to okoliczność wyznaczała granice odpowiedzialności ubezpieczyciela. Spór dotyczył zatem jedynie wysokości należnego powodowi odszkodowania.

W celu ustalenia rozmiarów szkody rozstrzygnąć należało kwestię jaka metoda usunięcia powstałych uszkodzeń jest właściwa. Powódka domagała się zwrotu kosztów lakierowania naprawczego nadwozia oraz wymiany elementów pozostałych elementów. Strona pozwana podnosiła natomiast, iż szkoda może zostać zlikwidowana poprzez polerowanie oraz czyszczenie zabrudzonych elementów.

Ponadto ustalić należało czy na skutek uszkodzeń spadła wartość rynkowa pojazdu oraz czy zasadnym jest żądanie przez powódkę zwrotu kosztów sporządzenia opinii biegłego.

Podstawą odpowiedzialności strony pozwanej jest art. 822 § 1 k.c., zgodnie, z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Ustalając stan faktyczny w zakresie niezbędnym dla rozstrzygnięcia, Sąd oparł się na dowodzie z dokumentów znajdujących się w aktach postępowania likwidacyjnego szkody nr (...), a także na dowodzie z zeznań świadka P. B. i P. A.

Ponadto z uwagi na fakt, że ustalenie wysokości szkody powstałej w pojeździe powódki wymagało posiadania wiadomości specjalnych, sąd na podstawie art. 278 § 1 k.p.c. dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej.

Sporządzoną w sprawie opinię sąd przyjął za podstawę swego rozstrzygnięcia. Opinia ta, w ocenie Sądu, w sposób pełny i przekonujący przedstawiła kalkulację kosztów naprawy uszkodzeń będących następstwem zdarzenia z dnia 17 lipca 2011 r.

Biegły sądowy z zakresu techniki samochodowej wskazał jakie elementy zakwalifikować należało do wymiany, uzasadnił też przyczyny, z powodu których nie uwzględnił w swojej opinii kosztów naprawy pojazdu polegającej na czyszczeniu oraz polerowaniu zabrudzonych elementów. Wskazał mianowicie, iż zabrudzenie pojazdów środkami chemicznymi wykorzystywanymi do malowania, renowacji i zabezpieczania konstrukcji stalowych lub budynków prowadzi do trwałego uszkodzenia wszystkich elementów pojazdu. W przypadku elementów szklanych tj. szyb i reflektorów, elementów gumowych oraz lakierowanych elementów poszycia nadwozia środki te reagują i wżerają się w materiały pojazdu, powodując ich trwałe uszkodzenie. Dlatego też określił koszt naprawy pojazdu poprzez lakierowanie naprawcze oraz wierzchnie i wymianę zabrudzonych elementów. Wyjaśnił także na jakiej podstawie określił koszt jednej roboczogodziny oraz koszt wymienianych elementów.

Całkowita bezstronność, obiektywizm, oraz profesjonalizm, jakim legitymował się biegły przy sporządzaniu opinii, bezsprzecznie wskazuje, zdaniem Sądu, na racje w niej przedstawione. Istotnie, Sąd nie jest związany opinią biegłego, jednakże w przedmiotowej sprawie nie znajduje się jakichkolwiek podstaw uzasadniających podważenie jej wiarygodności, a nadto należy uznać, iż informacje w niej zawarte są wyczerpujące i w pełni przekonywujące. Również żadna ze stron nie kwestionowała jej treści.

Z treści opinii wynika, iż koszt naprawy przedmiotowego pojazdu wynosi przy zastosowaniu metody lakierowania wierzchniego 32.757,09 zł brutto, a przy zastosowaniu lakierowania naprawczego – 34.772,30 zł.

Sąd uznał, iż zasadnym jest zasądzenie na rzecz powódki kosztów lakierowania naprawczego. W taki bowiem sposób, jak to wynika z zeznań świadka P. B., auto zostało naprawione, gdyż na skutek ścierania najdrobniejszym papierem do polerowania nie było efektu i nie wystarczyło lakierowanie wierzchnie. Na prawdziwość tych twierdzeń wskazuje opinia biegłego sądowego, z której wynika, iż zabrudzenie pojazdów środkami chemicznymi wykorzystywanymi do malowania, renowacji i zabezpieczania konstrukcji stalowych lub budynków, prowadzi do trwałego uszkodzenia wszystkich elementów pojazdu, gdyż środki te reagują i wżerają się w materiały pojazdu. Ponadto w przekonaniu, iż jedyną skuteczną metodą naprawy samochodu było lakierowanie naprawcze oraz wymiana pozostałych elementów zewnętrznych utwierdza fakt, iż taką metodę zastosowano przy likwidacji szkody samochodu należącego do K. S., posiadającego takie same uszkodzenia. Poza tym, mając na uwadze zasady doświadczenia życiowego, trudno zakładać, że powódka dokonując naprawy we własnym zakresie (w salonie samochodowym męża) korzystałaby z droższej i bardziej inwazyjnej metody, tj. lakierowania naprawczego, w sytuacji, gdyby mogła samochód naprawić jedynie przez lakierowanie wierzchnie.

Z powyższych względów Sąd ustalił, że powódka winna była otrzymać od ubezpieczyciela odszkodowanie w kwocie 34.772,30 zł brutto wyliczone w oparciu o koszt naprawy uwzględniający wymianę zabrudzonych elementów z użyciem nowych i oryginalnych części oraz poprzez wykonanie lakierowania naprawczego.

Podkreślić należy bowiem, iż podstawową funkcją odszkodowania jest kompensacja, co oznacza, iż odszkodowanie winno przywrócić w majątku poszkodowanego stan naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Naprawienie szkody następuje według wyboru poszkodowanego bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej (art. 363 § 1 k.c.). Należy przy tym zaznaczyć, iż skuteczne podnoszenie roszczeń odszkodowawczych, nie jest uzależnione od dokonania naprawy pojazdu. W konsekwencji naprawa samochodu i rzeczywiste poniesienie kosztów z tego tytułu nie jest warunkiem koniecznym dla dochodzenia odszkodowania. Zatem nie można uznać, iż dla zasadności roszczeń odszkodowawczych, będących przedmiotem niniejszego postępowania, niezbędne było przedłożenie stosownych rachunków, wykazujących fakt i wysokość poniesionych kosztów.

Ponadto Sąd zasądził na rzecz powódki odszkodowanie w wysokości 12.450 zł z tytułu utraty rynkowej wartości pojazdu. Podkreślenia wymaga, iż auto powódki zastało zakupione niespełna 9 dni przed zdarzeniem, było fabrycznie nowe. W celu usunięcia uszkodzeń należało zaś wymienić wszystkie elementy zewnętrzne, jak również usunąć wszystkie warstwy lakieru. Jak wynika natomiast z opinii biegłego wymiana szyb oraz lakierowanie nadwozia w nowym aucie niesie za sobą spadek wartości rynkowej samochodu. W przypadku samochodu powódki wyniósłby on 12.350 zł, gdyby zastosowano lakierowanie wierzchnie pojazdu, a 12.450 zł, gdyby zastosowano lakierowanie naprawcze. Mając na uwadze, iż jak wskazano wyżej właściwą metodą naprawy było lakierowanie naprawcze, uznać należało, iż wartość samochodu powódki na skutek zdarzenia z dnia 17 lipca 2011 r. spadła o 12 450 zł.

Skoro zatem wysokość szkody wyliczona została na kwotę 47.222,30 zł brutto ($34.772,30\text{ zł} + 12.450\text{ zł} = 47.222,30\text{ zł}$), zaś poszkodowana otrzymała już kwotę 590,40 zł, zasadnym było zasądzenie na jej rzecz kwoty 46.631,90 zł tytułem uzupełniającego odszkodowania.

Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia roszczenia powódki o zwrot kosztów sporządzenia prywatnej opinii przez rzeczoznawcę. Wskazać bowiem należy, iż zgodnie z art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Jak wynika natomiast z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, a mianowicie samej opinii, jak i korespondencji stron wymienianej w toku postępowania likwidacyjnego, powódka zleciła wykonanie tej opinii jeszcze przed zgłoszeniem szkody ubezpieczycielowi. Z tego względu uznać należy, iż jej wykonanie nie było konieczne, gdyż na tym etapie postępowania powódka nie miała jeszcze wiedzy o stanowisku strony pozwanej. W normalnym toku postępowania likwidacyjnego to ubezpieczyciel, za pomocą zatrudnianych przez siebie specjalistów określa rozmiary szkody i na tej podstawie podejmuje decyzję o wypłacie odszkodowania. Zatem nie sposób uznać, iż pomiędzy szkodą w majątku powódki powstałą na skutek poniesienia kosztów opinii biegłego a samym zdarzeniem z dnia 17 lipca 2011 r. istnieje adekwatny związek przyczynowy.

Orzeczenie w kwestii odsetek od zasądzonej kwoty Sąd oparł o treść przepisu art. 481 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Sąd podzielił stanowisko strony pozwanej, iż brak jest podstaw do zasądzenia odsetek zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 6 kwietnia 2012 r. Wskazać bowiem należy, iż powódka nie wyrażając zgody na ponowne oględziny uniemożliwiła stronie pozwanej weryfikację zasadności wysokości żądanej przez nią kwoty. Tym samym nie sposób uznać, iż strona pozwana pozostawała w opóźnieniu od dnia 6 kwietnia 2012 r., dlatego też Sąd zasądził odsetki dopiero od dnia następnego po dniu prawomocności wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu znajduje podstawę w treści art. 100 zd. 1. k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

Powódka wносиła o zasądzenie na jej rzecz kwoty 47.962,56 zł. Sąd uwzględnił jej żądanie jedynie w zakresie kwoty 46.631,90 zł, wygrała zatem sprawę w 97 % ($46\,631,90\text{ zł} : 47\,962,56\text{ zł} = 0,97$). Powódka poniosła koszty postępowania w łącznej kwocie 4.787 zł. Na koszty te złożyły się: uiszczona od pierwotnie wniesionego pozwu opłata w wysokości 2.224,00 zł, opłata od pozwu poniesiona w związku z rozszerzeniem powództwa w wysokości 146 zł oraz koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą od pełnomocnictwa w wysokości 2.417,00 zł. Przy uwzględnieniu, iż wygrała sprawę w 97 % należałby jej się zwrot kosztów postępowania w wysokości 4.643,39 zł. Ponadto należał jej się również zwrot kosztów poniesionych w związku z uiszczoną zaliczką na biegłego. Powódka oraz strona pozwana wpłacili zaliczki w wysokości po 500 zł każdy. Wynagrodzenie biegłego wyniosło ostatecznie 975,20 zł. Powódka powinna zatem ponieść koszt związany ze sporządzeniem opinii w wysokości 29,26 ($975,20\text{ zł} \times 3\% = 29,26\text{ zł}$) zł, a zatem należał jej się zwrot od strony pozwanej kosztów wynagrodzenia biegłego w kwocie 445,94 zł, natomiast niewykorzystana zaliczka w kwocie 24,80 zł zostanie powódce zwrócona przez Sąd.

Strona pozwana poniosła koszty w łącznej kwocie 2.417 zł, na które złożyły się koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą od pełnomocnictwa. Przy uwzględnieniu, iż wygrała sprawę w 3% należałby jej zwrot kosztów postępowania w kwocie 72,51 zł.

Reasumując Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki koszty procesu w wysokości 5.016,82 zł. Kwotę tę Sąd obliczył odejmując koszty należne stronie pozwanej od kosztów należnych powódce ($4.643,39\text{ zł} - 72,51\text{ zł} = 4.570,88\text{ zł}$), dodając następnie zwrot kosztów wynagrodzenia biegłego w wysokości uwzględniającej fakt, iż powódka wygrała sprawę w 97 % ($4.570,88\text{ zł} + 445,94\text{ zł} = 5.016,82\text{ zł}$).